

V Quaresma Cicle A primera lectura

Quan tot sembla perdut

La primera lectura d'aquest cinquè diumenge de quaresma pertany al llibre d'Ezequiel i forma part d'un conjunt literari més ampli anomenat "la visió dels ossos". Si hom llegeix la totalitat del llibre d'Ezequiel, una de les unitats literàries més extenses de tot l'Antic Testament, s'adonarà que després de nombrosíssims capítols en què el profeta va llançant invectives i amenaces contra Israel i les nacions de l'entorn, de cop i volta apareixen sorprenentment uns capítols on es troba aquesta visió de carn i ossos que reviu i que són com un esclat de llum i d'esperança. Fa l'efecte d'un oasi enmig d'un text àrid i feixuc.

Ezequiel va pertànyer a la classe sacerdotal que fou deportada a Babilònia. Ell viu l'experiència de l'Exili com un ensorrament i un fracàs. L'Exili és la mort d'Israel com a poble de Déu. Al marge de les explicacions sociopolítiques que podrien donar raó del fet de l'Exili, Ezequiel intentarà trobar-hi una explicació teològica: l'Exili és la mort, però Jahvè, el Déu en el qual Ezequiel segueix creient, no pot defraudar-lo. És llavors quan construeix la seva visió: quan tot sembla estar perdut, quan sembla que només queden sepulcres i ossos de morts, Déu es donarà a conèixer i començarà amb el poble d'Israel una altra realitat de vida. Ezequiel es cuida de deixar pistes en el text perquè s'entengui bé que es tracta d'una nova creació. L'omnipotència de Déu es manifesta fent sorgir la vida quan tot sembla que està perdut.

La finalitat de l'acció de Déu és molt clara: que el poble conegui i sàpiga, és a dir, que experimenti a fons aquesta vida que li ve de Déu. El text queda reblat amb la contundent afirmació que Déu compleix i fa allò que promet. La paraula profètica no és xerrameca barata; és anunci esperançador, llum que s'obre com una esclatxa enmig de la més amarga obscuritat.